

Ari rann eftir hjálp og bjargaði lívinum á Theodor Esmar



Tann 10 ára gamli Ari Magnussen í Kollafjörði fær nú heiðursnál fyrri eitt bragd hann gjörði fyrri seks árum síðani, tá ið hann var avgerandi fyrri, at vin-

maðurin Theodor Esmar bjargaði lívinum

ÁKI BERTHOLDSSEN

–Eg haldi, at tað, sum Ari gjörði, var ógvuliga skilagott og skjótt atborið av einum so lítum drongi. Og vit fara ongantíð at gloyma tað.

Nei, Elinita Hansen í Kollafjörði fer ongantíð at

gloyma Ara Magnussen. Tí helst er tað honum fyrri at takka, at hon ikki misti sonin.

Elinita Hansen hevur nú innstillað Ara til at fáa eina heiðursnál fyrri bragðið, hann gjörði.

Hon hevur ikki fyrr enn nú vitað, at henda heiðursnál-in er til, annars hevði hon langt síðani havt innstillað Ara til hana.

Men kortini vónar hon, at hann fær nálina, hóast tað nú eru seks ár síðani, at, at

hendindingin fór fram, sum hann skal fáa hana fyrri.

Tað er Leif Erik Niclasen, gullsmíður á Argjum, sum av sínum eintingum er farin at gera eina heiðursnál til, sum kann latast teimum, sum á ein ella annan hátt bjarga einum øðrum úr vanda

Fór í septiktangan

Elinita Hansen sigur, at hendingin, sum hon heldur, at Ari hevur uppborið eina heiðursnál fyrri, fór fram tann 1. august 1992, tá ið Theodor Esmar var 12 ára gamal og Ari akkurat var fyltur fyra ár.

– Teir báðir vóru altíð saman, tíðliga og seint.

– Og henda dagin vóru teir úti sum vant.

– Á einum stykki, har teir spældu, stendur ein septiktangi.

– Og tað hevði verið so óheppið, at um veturin var ein bilur gliðin í kavanum á septiktangan, so at hongslini og lásið, sum hildu lokinum, fóru, og lokið tiskil lá leyst.

Fyri at ongin skuldi taka lokið omanav, hevði onkur lagt ein platt omaná tað.

Men Theodor Esmar hevur altíð verið sera evnaligur og onkusvegna hevði hann fingið báði platt og lok omanav. Men í tí sama var hann áhaldsin og datt sjálvur datt í tangan.

Ari minnst Theodor Esmar fór framav, tá ið hann lyfti lokið upp frá, men at hann akkurat fekk fatur í kantinum við hondunum, áðrenn hann datt heilt í tangan.

Og har bleiv hann hangandi í fingrunum á kantinum og hevði ongan møguleika at sleppa upp.

Theodor Esmar Hansen kann helst takka Ara Magnussen fyrri, at hann er lívið. Her sita teir báðir á lokinum á tanganum, sum Theodor Esmar datt í. Síðani er eitt stórt, tungt hjól lagt omaná fyrri at ongin ivi skal vera og fyrri at slíkt óhapp ikki skal endurtaka seg. Mynd: Álvur Haraldsen

Fór eftir hjálp

Men lukkatið var Ari ikki langt burtur.

Tá ið hann sá, at vinmaðurin var í vanda, rann hann beinanvegin eftir hjálp, tí har var ikki ein livandi sál at siggja.

Hann fekk fyrst fatur á einum manni.

Men har fekk hann ikki gjørt seg so forstáiligan, at maðurin trúði honum, tá ið hann segði, at Theodor Esmar var dottin í eitt hol.

So rann hann eftir næsta manninum, sum fekst við okkurt uttanduraarbeiði, og hann skilti, at okkurt álvarsligt var áfatt, tá ið Ari bleiv við at siga, at Theodor Esmar var dottin í eitt hol.

Hann bað Ara vísa honum hvar, og tað gjörði tann litli.

Tá ið teir nærkaðust septiktanganum, hoyrdu teir rópini av Theodor Esmar og maðurin fekk hann upp beinanvegin og bjargaði honum áðrenn hann misti takið heilt og endaði heilt niðri í brunninum

Ótrúliga væl klárað

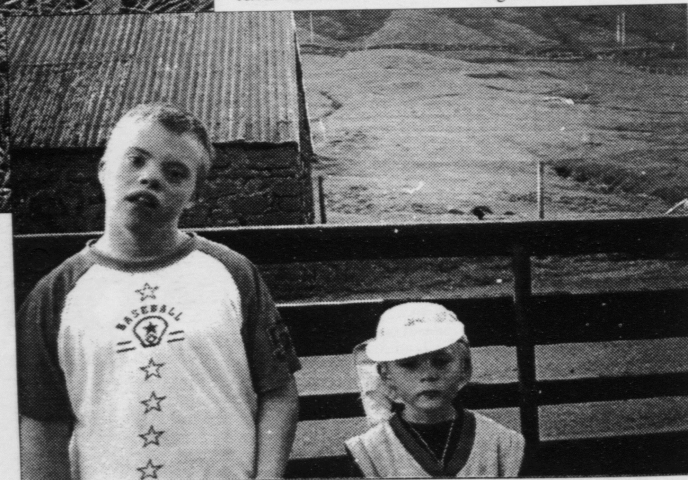
Elinita, mamma Theodor Esmar heldur at Ari bar seg ógvuliga skjótt og skilagott at av einum so lítum drongi at vera.

– Ari var bara akkurat fyltur fyra ára gamal, tá ið hetta hendi.

– Og tey flestu børnini í hansara aldri høvdu helst runnið beint heim til mammu eftir hjálp, ella tey høvdu kanska blivið upptikin av onkrum heilt øðrum á vegnum og høvdu tiskil gloymt alt um, hvat tey skuldu. Men so var ikki við Ara. Hann vendi sær til tann fyrsta mannin, hann sá. Og tá ið tað ikki hjálpti fór hann eftir tí næsta.

Elinita Hansen sigur, at hetta fara tey ongantíð at gloyma og tí kundi tað frøtt hana um Ari kundi fingið eina heiðursnál fyrri bragðið, hann útinti, sigur hon.

–Hetta fara vit ongantíð at gloyma. Tað er helst onki at ivast í, at Ari bjargaði Theodor Esmari tann dagin, leggur hon afturat, tó hóast hann var sterkur, hevði hann ikki hingið leingi í tí tunna, hvassa kantinum við berum fingrum.



Henda myndin er tikin av teimum báðum sutt áðrenn óhappið hendi. Teir báðir vóru vinmenn og fylgdast altíð. Har annar var, var hin ikki langt burtur